

МАЛА СИРЕНА

Био једном, на дну мора, прекрасни замак краља мора. Имао је зидове од корала и кров од шкољки. Тамо, међу морским благом, живео је краљ мора са својом старом мајком и шест предивних кћери, морских сирена.

Једнога дана у замку је било велико славље поводом пунолетства најстарије кћери, која је отада имала право да изрони на површину и упозна свет у којем живе људска бића. Сви су били весели, само је најмлађа сирена, по имену Аријел, туговала: „О како бих волела да видим тај други свет!“ А онда се утешила песмом, јер ју је красио предиван глас.

Пролазиле су године па је тако и Аријел постала пунолетна. Изронила је на површину мора и угледала лађу која је туда пловила. На палуби је стајао прелеп младић, и мала сирена се у њега заљуби на први поглед. „Сигурно је то неки принц“, мислила је усхићено.

Одједном се на мору подиже страшна олуја која преврну брод, и сви се путници нађоше у таласима. Лепи принц би се сигурно био утопио да ту не беше Аријел, која га довуче до обале, сакри се иза хриди, и стаде да му певуши својим умилним гласом, све док не дође нека девојка из оближњег села, која му притече у помоћ.

Уверивши се да је младић спасен, мала сирена Аријел се врати у замак на морском дну. Али љубав јој није давала мира, па се стално враћала до оне обале, у потрази за својим драганом. Уз помоћ своје баке и сестара сазнала је да се зове Ерик.

Једнога дана мала сирена рече баки: „Како бих волела да будем људско биће, па да могу да се удам за Ерика!“ „То није могуће“, одговори јој бака, „ти живиш на дну мора и имаш реп као риба! Осим тога, твој век је много дужи од људскога!“ Аријел тада одлучи да потражи помоћ од морске вештице по имену Урсула.

